

N.F.S. Grundtvig "Döberen"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.14, april 2019

Ændret i version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.17, juni 2021

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1834 (SJ: 540)

Andre udgaver

VU Værker i Udvalg 9

GSV Grundtvigs Sang-Værk 3, nr. 122

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning cand.theol., adj. professor (i dansk salme- og kirkehistorie) Jørgen Kjærgaard

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:561] |GSV:217

Döberen.

- ¹ |VU:115 Ach! Du store Sjæle-Sørger!
Hvor er Du dog bleven af?
Alle, naar om Dig jeg spørger,
Vise mig jo til din Grav,
Skiøndt sig dog kun Daaren tænker
Livets Aand i Dødens Lænker!
- ² Ach, hvor Du er glemt hernelen!
Kun et Mundsveir er dit Navn,
Derfor blev os Evigheden
Kun en Afgrunds tomme Favn,

Aanden lægge vi med Staven,
Livet ender sig i Graven!

3 Ach, hvor Livet sank i Støvet,
Da dets Aand fra os forsvandt!
Mennesket er nu som Løvet,
|[A:562]Al hans Herlighed er Tant,
Fra han fødes til han falder
Rinder kun en Dødfødts Alder!

4 |[GSV:218]Skal da aldrig meer vi finde
Ham, der drev det Mester-Værk,
Hvorom selv vi er et Minde:
|[VU:116]Aanden, guddoms-viis og stærk,
Ham, som dog i Christi Kirke
Skulde Alt i Alle virke!

5 “Jeg en Tals-Mand jer vil sende,
Som skal evig holde Stand,
Klippefast mit Navn bekiende,
Skabe *Væld* med *Livsens Vand*;
Sagde *Han* ei saa, den Høie,
I hvis Navn vi Knæ skal bøie!

6 Hvad? har da Hans Løfte svigtet?
Taled hen i Veiret han?
|[A:563]Var hans Almagt kun opdigtet;
Var han ikke Gud og Mand;
Eller glemde paa Høisæde
Han de Smaa, som blot kan græde?

7 Nei, Hans Ord skal aldrig glippe,
Før skal Himlen falde ned,
Mod hans Kirke paa sin Klippe
Helvede forgiæves stred,
Visselig os Aanden følger,
I hvad Krog han sig end dølger!

8 Vi det veed, vort Hjerte-Kammer
Være skal hans Tempel-Huus,
Men det er den store Jammer,
Templet sunket er i Gruus,
Om end Aanden er derinde,
I hvad Krog skal vi ham finde?

|GSV:219| Dunkle kun er vore Stuer,
Løgnens Aand er stærk og snild,
Ogsaa han slaaer kiække Buer,
Ogsaa han har Lys og Ild,
Daaren troer sit eget Hjerte,
Venter Fryd og møder Smerte!

10 |VU:117| Christus i vort Kiød og Klæde
Ham bekiender Sandheds Aand,
Ja, tilstaaer med Hjertens Glæde:
Alt han tog af Sønnens Haand,
Kiærlighed er Guddoms-Magten,
Hvormed han beseigler Pagten!

11 Men kan os end ei forblinde
Løgnens Aand med al sin Svig,
Derfor i vort Hjerte finde,
Hellig-Aand, vi dog ei Dig,
Finde, naar vi bedst har giættet,
Kun dit Fod-Spor halv udslettet!

12 Ja, naar Hjertet vi randsage,
See af dig vi dunkle Spor,
|A:564| Som om Du i Barne-Dage
Straalende os giennemfoer,
Skrev det store Navn i Gangen,
Brændemærked Edder-Slangen!

13 Men hvor har Du blandt os hjemme?
Hvorfra kom, hvor gik Du hen?
Hvor kan vi din klare Stemme
Høre som vor Frelsers Ven?
Hvorigiennem har Du givet
Hvad vi hardtad misted: *Livet?*

14 |GSV:220| Giennem *Skriften* er det *ikke*,
Bogstav-Kraften slaaer ihjel,
Og i Livets Øieblikke
Ingen Sjæl er Dødens Træl,
Endnu mindre Livets Gave
Springer ud af døde Stave!

15 Hver som dine Fod-Spor kiender,
Veed det og, Du kan ei boe
I et Tempel, bygt med Hænder,
|VU:118| Du, paa hvem vi Alle troe,

Du, til hvem sig løfter Bønnen,
Som til *Faderen* og *Sønnen*!

16 Hvor var og Forstanden henne,
Da i Skrift vi søgde Dig!
Kom Du da med skaarne Penne
Til os ned fra Himmerig!
Kom Du ei som Torden runger,
Kom Du ei med Lue-Tunger!

17 Var det vel i *Himmel-Breve*
Røsten gik i Verden ud:
Haver nogen Lyst at leve
Her og hisset med sin Gud,
Komme, hvor, som *Ordet lyder*,
Livets Aand sig selv udgyder!

18 Er hos Gamle og hos Unge
Herren nu ei meer paa Jord,
|A:565 Som i Hjerte saa paa Tunge,
I det gamle *Troens Ord*,
Hvo forskriver da med Haanden
Ham igien til os med Aanden!

19 **|GSV:221**Er af Ordet uden Mage,
Livets Ord i Herrens Mund,
Kun Beskrivelsen tilbage
Nu i Verdens Aften-Stund,
Ach, da er jo hvad vi bygge
Kun en *livløs* Kirke-Skygge!

20 O, du store Sjæle-Sørger!
Ære være Dig paa Jord!
Selv Du svarer den som spørger,
Svarer med et Guddoms Ord,
Dybt vi føle, os har gavnet,
Daaben din i Trilling-Navnet!

21 **|VU:119**Hvem var Hoved-Mand ved Daaben,
Hvem var det, som sagde "*Jeg*"?
Hvem har viist os Himlen aaben?
Kiød og Blod det mægter ei;
Dig det var med Guddoms-Røsten,
Der Du findes, det er Trøsten!

- 22 Ja, hvor blev Du os vel lovet?
Var det ikke ved vor *Daab*?
O, som Stene vi har sovet
Under Menighedens Raab,
Ledte overalt om *Livet*
Uden der, hvor det blev givet!
- 23 Peger ikke paa det Samme
Skriften som en Engle-Haand?
Lærer Staven ei at stamme:
Vi er født “af Vand og Aand;”
Ved den Hellig-Aand os døbde
Han som Livet til os købde!
- 24 |GSV:222Hvor paa Livsens Træ vi fødes,
Som i Vaar de spæde Skud,
|A:566Hvor os Himmerig tilskiødes
Som Smaabørn af Himlens Gud,
Der, om nogensteds heneden,
Aander dog vel Evigheden!
- 25 Ja, Du saae til os i Naade,
Herre ved Guds høire Haand!
For os løser Livets Gaade
Daaben ved den *Hellig-Aand*,
I det *Ord*, som os *gienføder*,
Aanden lever, Tungen gløder!
- 26 Lad kun Daaren sig indbilde,
Draaber Vand kun er vor Daab,
Ligefuldt dog af Dens Kilde
|VU:120Stiger Herlighedens Haab,
Ligefuldt i *Ordets Bølger*
Livets Aand med Daaben følger!
- 27 Ja, nu i vort Hjerte-Kammer
Dages det, som skrevet staaer:
Mens Nat-Lampen svagt end flammer,
Morgen-Stjernen klar opgaaer,
Snart skal Ordets Tunger gløde
I den gyldne Morgen-Røde!
- 28 Nu jeg seer, hvi halv udslettet
Sporet var af Livets Aand,
Thi ved Daaben var forgiættet
Værket af Guds Høire-Haand,

Ordet som skal Kirken bygge
Udledt af sin egen Skygge!

- 29 | **GSV:223** Derfor kun i Barne-Dage
Ordet var os Liv og Aand,
Ved hvert Skridt vi gik tilbage,
Christne paa vor egen Haand,
Døbde os med Blæk og Bønner
Kun omsonst til Gude-Sønner!
- 30 Kun forgiæves, til vi døde,
Sad og staved vi derpaa,
A:567 Os for Alvor at gienføde
Til Gud Faders egne Smaa,
Al vor Sukken, al vor Staven
Lagde os kun før i Graven!
- 31 Kunde vi ved Greb i Luften
Fange Dig, du Livets Aand,
Da tilvisse var Fornuften
I os selv Guds Høire-Haand,
Hvo som evner Dig at kiøbe,
Dig umuelig kan behøve!
- 32 | **VU:121** Derfor sagde Offer-Lammet
Til sin store Præste-Tylt:
Giver, som I det annammed,
Giver Alting uforskyldt!
Har vor Fader vi for *Livet*
Noget, før vi fødtes, givet?
- 33 Bøi da, *Hellig-Aand!* os alle,
Som Du døbte med Guds Ord,
Saa vi paa vort Ansigt falde,
Takke Gud for Naade stor,
Som os gav, før vi det vidste,
Livet, vi skal *aldrig miste!*
- 34 | **GSV:224** Styrk os, saa vi staae i *Pagten*,
Vige ei fra Troens Grund,
Og beviis med Skaber-Magten,
I vort Hjerte og vor Mund,
At i Ordet, som Du fører,
Herrens Liv og Aand sig rører!

35 Prædike vi kan og sjunge,
Bede kiønt i *Jesu Navn*,
Kun naar Tanke sig og Tunge
Sænke i din Guddoms-Favn,
Hvor Du dig i Ordets Bølger
Som vor *Døber* ydmyg dølger!

N. F. S. Grundtvig.
